

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petik-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnishtvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kandidati za volitev v trgovsko in obrtno zbornico kranjsko so:

Za trgovski razred:

Gospod **Alfred Ledenk**, trgovec in mestni odbornik.

Gospod **Jan. Knez**, mlajši, trgovec in posestnik.

Gospod **Josip Lozar**, trgovec.

Gospod **Fran Kolman**, trgovec, hišni posestnik in mestni odbornik.

Gospod **Vaso Petričič**, trgovec, hišni posestnik in mestni odbornik.

Za obrtni razred:

Gospod **Jan. N. Horak**, rokovičar, hišni posestnik in mestni odbornik.

Gospod **Miha Pakič**, trgovec, hišni posestnik in mestni odbornik.

V Ljubljani 16. februarja 1884.

Narodni centralni volilni odbor.

Vabilo na naročbo.

Z novim letom je naš list začel izhajati v večji obliki. Uredništvo je skrbelo za raznovrstno gradivo v člankih in listkih, kakor za dopise iz vseh slovenskih krajev, da zadostuje željam čitateljev. Nadejamo se, da slovensko občinstvo priznava napredek, da pa ob enem ne pozabi, s kolikimi težavami se ima boriti slovenski dnevnik, kateri mora plačevati v državno blagajnico za kolek in poštino jako velike zneske na leto, in tudi telegramov ne dobiva brezplačno.

Upravni odbor „Narodne Tiskarne“, dasi je „Slovenski Narod“ večji v formatu in obilnejši v tvarini, listu ni povečal naročnine, ker si je vedno svest glavne naloge „Narodne Tiskarne“, ohraniti Slovence nezavisni vseslovenski dnevnik in ker je preverjen, da je, kakor vsacemu narodu, tudi Slovence treba glasila, v katerem odmeva javno mnenje, ne da bi se moralo zatajevati ali zakrivati, iz katerih koli razlogov.

Uredništvo bode tudi v prihodnje skrbelo, da ustreza vsem opravičenim zahtevam čitateljev. Upravni odbor pa se do vseh Slovencev, katerim je mar za nezavisni slovenski organ, obrača s prošnjo, da ga, kakor dosle, tudi z naprejem podpirajo z obilno naročnino in da skrbé za razširjanje lista v vseh narodnih krogih. Ako se število naročnikov le še nekoliko pomnoži, bode mogoče dajati večkratnih prilog.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto 13 gld. — kr.
„ pol leta 6 „ 50 „

„ četrt leta 3 gld. 30 kr.

„ jeden mesec 1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto 15 gld. — kr.

„ pol leta 8 „ — „

„ četrt leta 4 „ — „

„ jeden mesec 1 „ 40 „

Novi naročniki dobé začetek romana „Knez Serebrjani“, kolikor ga bode do konca februarja izšlo, brezplačno.

Upravni odbor „Narodne Tiskarne“.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 25. februarja.

V soboto je komisija **gospodske zbornice** za pretresovanje izjemnih naredeb imela sejo, katere so se udeležili tudi ministerski predsednik prof. Taaffe, pravosodni minister baron Pražak, policijski predsednik Krčička, njega namestnik Weiss in ministerski svetnik dr. vitez Krall. Posvetovanje je trajalo štiri ure, ministri in vladni zastopniki dali so potrebna pojasnila. Komisija je sklenila zbornici priporočati, da pritrji izjemnim naredbam.

Dr. pl. Smeykal bil je konci prošlega tedna na Dunaji, dogovarjal se z nemško-češkimi državnimi poslanci o administrativni delitvi **Češke**, kako bi se ta stvar spravila pred državni zbor. Zdaj se je pa Smeykal vrnil v Prago, da se tam dogovori z nemškimi zaupniki možni in jim sporoči uspeh svojega potovanja na Dunaj. V kratkem se pa Smeykal zopet vrne na Dunaj, da bo nadaljeval dogovaranja v tej zadevi.

Opozicija v **ogerskej** zbornici poslancev je sklenila z onimi opozicijskimi magnati, kateri so napravili Tiszi poraz v gospodski zbornici, zvezo za bodoče volitve. Ta združena opozicija bode pri volitvah na vse kriplje delala proti vladi in jej tudi ne bo manjkalo denarja, ki je jako važen faktor pri vsakih volitvah na Ogerskem. — Jako je razdražilo ogerske konservativce, da je naslednikom grofa Cziraky-ja imenovan protestant baron Nikolaj Vay.

Vnanje države.

V **Rusiji** mislijo osnovati posebno trgovsko ministerstvo. Za bodočega trgovskega ministra imenuje se bivši finančni minister Abaza, pa tudi grof Ignatijev. Poslednji pa nema mnogo upanja, zlasti zdaj ne, ko se je Rusija nekoliko bolj naslonila na zapad, kajti znano je, da Ignatijev pri Nemcih ni persona grata. — „N. Fr. Pr.“ sodi, da Rusija se zato tako laska Nemčiji, ker vidi v knezu Bismarku dobrega zaščitnika avtokratičnega principa. Nemški kancelar je namreč po vsej Evropi pouzdignil in utrdil monarhično načelo in veljavo proti vsem liberalnim prizadevanjem. Bismarck dobro razume, kako krajšati pravice narodnemu mnenju, zato Rusija pri njem išče sveta, kako zatreti težnje naroda, ki hoče uplivati na državne zadeve. Ravno zdaj se v Rusiji govori o nekem vrhovnem sovetu, bojarskej kamurni itd. Ali ne spominja to nekako na pruski kulturni svet. Sodi se, da je Bismarck nasvetoval ustanoviti razne take sovete, kateri bodo potem drug drugega uničevali. Se ve, da bi njih naloga bila samo odgovarjati, kadar bi bili vprašani in njih člani bi se imenovali. Koliko je v tem resnice, se še ne ve, prav verjetno ni, da bi za take stvari Rusija iskala sveta v Berlinu, ki se tičejo samo notranjih zadev, a karakteristično je, da najhujši privrženec absolutizma, Katkov, se tako navdušuje za nemško-rusko zvezo.

Rusko pravosodno ministerstvo se bavi sedaj z uvedenoje raznih prememb v osobiji in organizaciji sodišč. Nova reforma se bode raztezala zlasti

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

VI. Poglavje.

Vsprejem.

(Dalje.)

Morozov pokazal je na svoje dolge lase.

— Vidim, bojar, vidim, pa svojim očem ne morem verjeti! Prišel si pri carju v nemilost! Zakaj? odpusti mi to neskromno vprašanje.

Morozov je vzdihnil.

— Zato, ker se držim starega običaja, varujem bojarsko čast, ter se ne uklanjam novim ljudem!

Pri teh besedah se mu je zmračil obraz, in njegove oči zadobile so ljut izraz.

Dopovedal mu je, kako se je sprl z Godunovom, in bitko se je pritoževal čez krivičnega carja.

— Mnogo, knez, jako mnogo se je predrugalo, od kar je ustanovljena opričina v Rusiji!

— Kaj pa je opričina, bojar? Srečal sem opričnike, a jaz tega ne razumem!

— Morali smo že s čim razjeziti Boga, Nikita Romanovič! — da je on omračil carju oči! Ko so obdolzili obrekovalci Silvestra in Aleševa izdaje, ter ju je pregnal car od sebe, bili so naši lepi dnevi pri kraji! Začel je nas sumničiti Ivan Vasiljevič, nas svoje verne sluge! Začel je nas dolžiti izdaje, kar še človeku na misel ne pride. In novi ljudje so se razveselili, da se jim je ponudila prilika črniti bojarje, ta jih črni iz sovraštva, oni, da bi prišel sam v milost, on pa vse poslušal. Ako kdo koga sovraži, izmisli se, da je njegov sovražnik govoril proti carju, ter da ščuva hana ali kralja. In ti hudobneži se ne boje kazni božje, krivo prisegajo, in po pismih trosijo laži! Mnogo nedolžnih ljudi odpeljanih je v ječo, Nikita Romanovič, in trpinčenih na natezovalnicah. Kdor je hotel, nabujskal je vladarja na koga. Prej je bila navada, da je moral spričati s pričami ali z drugimi dokazili, kdor je koga ovadil; a zdaj te primejo in trpinčijo, če je kdo kaj zmislil o tebi, naj se njegove besede še tako malo ujemajo! Nastopili so strašni časi! Tako strašnega carja še nismo imeli! Za trpinčenjem prišle so smrtne kazni. In koga so usmrtili! . . . Pa ti, knez, si gotovo že slišal?

— Nič nesem slišal, bojar. Vesti ne pridejo

hitro do Litve. Sicer se mi pa to ne zdi nič čudnega. Car ima pravico kaznovati svoje sovražnike.

— Kdo ima kaj proti temu, knez? Zato je on car, da kaznuje in pomilostuje. Samo to je hudo, da neso bili usmrteni sovražniki, ampak verni sluge njegovi: okolnični Adašev (Aleksejev brat) in njegov mladoletni sin, trije Satini, Ivan Šiškin z ženo in otroki, pa še mnogo drugih nedolžnih.

Nevolja prikazala se je na obrazu Serebrjanemu.

— Bojar, tedaj ni kriv car, a obrekovalci!

— Oh, knez! Bridko je govoriti, strašno je misliti! Na samo prigovarjanje obrekovalcev, začel je car prolivati nedolžno kri. Tako je Basmanov, višji carski točaj, šel tožit kneza Obolenskega-Ovčina radi neke besede. Kaj je naredil car? Pri obedu mu je z lastno roko zasnil meč v srce!

— Bojar! — zakričal je Serebrjani, skočivši s svojega mesta, — ko bi mi bil to povedal kdo drugi, nazval bi ga obrekovalca! Pobil bi ga z lastno roko!

— Nikita Romanovič, jaz sem prestar, da bi koga obrekoval. Pa še vladarja svojega!

— Oprosti bojar. Kaj čem misliti o takej premeni! Ali so prekanili carja?

katerih drugega ne znamo, nego da slovenski kruh jedo, proti Slovincem rujejo in od slovenskih žuljev bogat. Mož je v svojej svetej jezi prav pošteno govoril in prav veseli bi bili, da imamo v Ljubljani samo tako zavedne in odločne volilce.

(Umrl) je preteklo soboto 23. t. m. v Celji g. Mihael Kmetič, bivši župan v Rudolfovem. Pred tednom dnij stoprav poročil se je z udovo gospo Valenčakovo, veleposestnico v Celji. Pokojnik bil je stotnik v pokoji. Rodom Belokranjec, dovršil je gimnazijo v Rudolfovem. Vsekdar, celo v aktivnem vojaškem stanu, kazal se je odločnega narodnjaka, bil pri vseh izredno priljubljen, in v obče mož v besede polnemu pomenu. Kakor bode njegovim so-meščanom in bližnjim znancem žal, da so tako rano izgubili tako izvrstnega in krepkega možaka, tako tudi mi izražamo svojo žalost, da nam je smrt vzela tako vrlega sotrudnika na narodnem polji. Eila mu zemljica lahka!

(„Škrata“) izšla je danes četrta številka.

(Veteranski ples) vrigel je društveni bolnišnji blagajnici 140 gld. čistega dohodka. K temu lepemu vspehu pripomogli so znatni darovi gg. dostojanstvenikov posebno g. deželnega glavarja grofa Thurna, v znesku 20 gld., predsednika hranilnice kranjske g. Dreo-ta z 20 gld. i. dr.

(Pod Golovcem) so preteklo soboto redarstveniki mestni preiskavali več hiš in našli, da so si tamošnji prebivalci prilastili več mladih drevcesec, katera je lastnik graščine Rakovnik g. Tomek z mnogim trdom in z obilnimi troški zasadil, da bi jedenkrat zarastle neprijetne goiicave in rudeče maroge našega Golovca. Dobro je in umestno, da magistrat Ljubljanski strogo postopa v tej zadevi, sicer so vsi naporji da pogodzenje Golovca zaman, in ostal bode, kakor ga je krstil narod, v istini Golovec. — Nekaj let sem prepovedan je tudi jako priljubljeni „sport“, drkati po snegu z Golovca navzdol, pri katerem početji se uničujejo mladi gozdni nasadi, a prepoved se kaj lahko pozabi in prekorači. A sedaj se bode tudi v tej zadevi strožje pazilo, in kdor bode nasproti ravnal, bode ostro kaznovan. Z veseljem pozdravljamo te naredbe magistrata Ljubljanskega, katere so tem potrebnejše, ker prebivalstvo nima še toliko razuma, da bi samo čuvalo te nasade in spoštovalo tujo lastnino.

(Društvo zdravnikov na Kranjskem) zborovalo je 21. t. m. Navzočnih bilo je 14 udov in 2 gosta. Ko se prečita in odobri zapisnik zadnje seje, naznani predsednik dr. Schiffer pristop umirovljenega c. kr. nadštabnega zdravnika dra. Bock-a in poziv visoke c. kr. deželne vlade, da se letos otvori v Londonu higijenska razstava, ako se hoče udeležiti tudi društvo. Primarij dr. Dornig podeli knjižnici separati iztisk „o gumazni boleznih trepalnic“. Prof. dr. Valenta poroča, da zboruje društvo avstrijskih zdravnikov letos v Brnu in da je odbor sklenil v zadevi zdravnikovih zbornic sledečo resolucijo po poslancu Lenz-u v državnem zboru objaviti: „Visoka vlada naj kakor hitro je mogoče predloži načrt zakona „zdravniških komor“ enquet-i, v katerej so zastopana vsa avstrijska društva zdravnikov, in na podlagi posvetovanja z zastopniki stavi predlog.“ Slednjič opominja dr. Valenta, da je skrajni

smel po svojej volji kaznovati svoje sovražnike in izdajalce, jemati jim premoženje in življenje, da ga ne bodo niti metropolit, a niti kake druge gospodske nadlegovale s prošnjami za pomiloščenje. Izbral si bodem, rekel je on zanesljivo stražo, in odbral si v svoje zasebno premoženje nekatera sela, mesta in predmestja in v Moskvi samej nekatero ulice. In te ulice, mesta in to stražo imenoval bodem opričino, vse drugo pa zemščino. A bojarji, metropolit in gospodske ne smejo zahajati v to moje zasebno posestvo. Le s tem pogojem vzamem zopet vladanje v svoje roke! Od tistega dne začel je nabirati nove ljudi, pa le take, kateri neso plemenitega rodu, in ti so prisegli, da ne bodo jeli kruha in soli z bojarji. Oddal jim je vse hiše in premoženje, katero si je bil odločil za svojo domačo last, a stare lastnike pregnal je iz opričine, kakor živino. V istini, Nikita Romanovič, videl sem svojimi očmi, pa nesem mogel verjeti! In zdaj se prehajajo po vsej svetej Rusiji strašni, krvoželjni opričinski polki z metlami in pasjimi glavami; pa v istini ne pometajo izdaje, a rusko čast, ne grizejo carjevih sovražnikov, a verne slugе njegove, za nje ni nobenega sodišča, nobene odgovornosti.

(Dalje prih.)

čas pristopiti k društvu „penzijski zavod avstrijskih zdravnikov.“ Potem se preide k dnevnomu redu. Predsednik g. dr. Schiffer stavi predlog, naj se podeli ustanova Löschnera 4 prošncem, in sicer po 60, 50, 38, in 20 gold., kateri se jednoglasno vsprejme, kakor tudi predlog, naj se pomnoži ustanova za 500 gld. Na to sejo prestavljeni predlog dr. Vošnjaka, da se svota društvenega kapitala odda ustanovi Löschnera in dr. Kaplerja, da se kupi strokovnjaška knjiga, ostaneta v manjšini. Po tej debati, katere so se udeležili sosebno ddr. Keesbacher, Kapler, Dornig in Valenta, se vsprejme slednjič nasvet dr. Dorniga, naj se skrbi v prvej vrsti, da se ohranijo društvu časopisi in knjige, katere ima sedaj, ker v tem oziru je mnogo „faules im Staate Dänemark“. Potem sledi predavanje. 1. Dr. V. Gregorič, asistent porodišne klinike kaže dva jako interesantna in redka spaka (Missgeburten), tako zvane Sirene (vulgo „morske frajlice“), pri katerih sta obe nogi zraščeni, pri jednem do dveh tretjin, pri drugem pa celo do prstov, tako da so podobne konečnim ribjim plavutam. Oba sta brez spola. To jako zanimivo predavanje, bo v kratkem objavljeno. 2. C. kr. okrajni zdravnik dr. Kapler imel je predavanje „alkohol za živež“. Predavanje prof. dr. Valente se preloži na prihodnjo sejo.

(S Štajerskega) se nam piše: Na Slovenskem se pri mnogih c. kr. poštnih postajah izključljivo le nemške tiskovine dobivajo. Naši gg. poslanci naj torej prilično budgetne debate g. trgovinskega ministra radi tega interpelujejo in zahtevajo, da naj se poštnim vodstvom strogo zaukaže, da se nemajo pri razpošiljanji poštnih tiskovin na posamične zahteve nemškutarskih poštnih uradnikov celo nič ozirati, marveč na vse dvojezične pokrajine razpošiljati jedino le dvojezične tiskovine.

(K predlaganej prenapredbi odvetniškega reda.) Zopet od druge strani se nam piše: „V časopisih Praških čitamo, da so voditelji pravnikov na českem vseučilišču v Pragi, kakor je bil justičnega ministra predlog za prenapredbo §§. 2 in 7 v odvetniškem redu objavljen, se posvetovali ter sklenili, s peticijo obrniti se do državnega zbora, da naj bi se juristom na otežkočila njih bodočnost na tak način. To peticijo se ima izročiti klubu českih državnih poslancev, ter priporočiti v podpisanje. Ob jednem se bode poskušalo, tudi drugih vseučilišč v Cislitaviji pravnike opozoriti v tem smislu. — Pričakovati je bilo tacih odporov v mladih pravniških krogih proti takim prenapredbam odvetniškega reda! Že po sedanjem zakonu preteče cela večnost, predno se odvetniški kandidat sme postaviti na lastne noge, a odslej ima se tej sedemletnej učenosti pridejati še osmo leto odvetniške prakse! In kar je najhujše, sodna praksa, sodna tlaka, ki se jo je dosihdob opravljalo jedno leto, kadar si bodi pred odvetniško samostojnostjo, le-ta bode odslej dolga dve celi leti, in ti dve leti bode „ob zraku in vodi“ dostati takoj po dovršenih študijah! Lepa bodočnost obeta advokaturskim kandidatom in marsikedo bode dal slovo željam po odvetniškem kruhu, — to se bode res doseglo s takimi prenapredbami! Ali kurijozum bo že to, da odvetniški kandidat celih sedem let po dovršenjej osmej šoli do nobenega stanovskega zasluzka prišel ne bo, ker mu to zakon prepoveduje! Po tem takem ostanejo duri v odvetniški raj odslej naprej odprte samo bogatinom, ker izpremembe so konečno, to umejo advokatje sami, take, da jih manj imoviti prenašati ne morejo. Umevno je tedaj gibanje mej slušatelji prava zbog nakanjenih izprememb. Kako se bode državna zbornica vedla nasproti dr. Pražakovemu predlogu, radovedni smo tudi mi. Gotovo je, da razlogi, ki jih naveja vladna predloga, izdelana osobito na podlagi poročil odvetniške kamore nižje-avstrijske, da ti razlogi, ki jih je pač uvaževati za Nižje-Avstrijsko, ne bodo vsi merodajni mogli biti tudi za poslance drugih dežel! Zlasti poslanci, izbrani od slovenskega naroda, bodo pomislili, da so sinovi tega naroda ubožni, in da jim ne gre zapirati potov do stanja nezavisnega, katero je nam v naših razmerah toli važno in potrebno! Slovencev se itak ne oglašja veliko za stan odvetniški, ker že po sedanjem, veljavnem odvetniškem redu je jako težko zmagovati gmotne zapreke in trud, predno se pride do zaželjenega konca. Posihmal, če bi se odobril nakanjeni zakon, bode odvetnikov domačinov še manj, odvisnih Slovencev več. Slovenski državni poslanci bodo torej imeli preudariti marsikatero stran naših razmer,

predno se odločijo za zakon — nižjeavstrijskih odvetnikov, katerim je pač „numerus clausus“ želja vseh želj, kateri ves svet presojava samo s svojega tesnega Dunajskega stališča. Priporoča se našim poslancem, da pazno prečitajo zadnjo številko „Südsteirische Post,“ v katerej g. dr. J. S. poznat kot izvrsten odvetnik, jako odločno pobija nameravani zakon.

(Ukraden konj z vozom.) V jednej zadnjih številka smo povedali da je konj z vozom preminul, danes pa priobčimo podrobnosti te dogodbe. Mladi fant ki je prišel iz Hrušice v Ljubljano, pustil je konja in voz na cesti, sam pa šel na frakelj „ta kratkega“. Mej tem sta se pa dva druga pobalina iz Hrušice pod Ljubljano, dva brata, stareji 12 let, mlajši komaj 6 let star polastila konja in voza ter vozarila po mestu. Pridruži se njima še 12 letni Ljubljanski potepin, ki je potem vodstvo ekspedicije prevzel. Namenili so jo proti Trstu, ali pri mitnici je bilo treba mitnino plačati, katere pa nobeden imel ni. Torej so obrnili in vozarili mimo Kolizeja na Celovško cesto, in po tej cesti naprej do blizu Idrije, od koder so jih pretečeni petek vse skupaj nazaj prignali. Konju se je hudo godila na tem potu, kajti do smrti prestradanega izročili so ga gospodinji. Fantičev dva sta prišla pred sodnijo, najmlajši pa je še premlad. Fant iz Hrušice je bister dečko, prijaznega pogleda in zgovoren, Ljubljanski potepin pa pravi prototip prihodnjega hudodelnika. Nič manj prestradani kakor konj, so bili tudi dečaki, ki so bili tako razcapani, da se je čuditi, da jih ni bilo vseh konec pretečene mrzle dni. Ona dva, ki ste prišla pred sodnijo, bila sta kar vesela, ko sta bila obsojena v goriki zapor, in veselja so se jima lesketale oči, ko sta videla, da je stražnik in ključar za vsacega vzela tudi hlebec kruha seboj. Namenjeni so bili sprideni fantiči v Trst, pogajali so se na potu že s Cigani, a za 80 gld. neso hoteli dati voza in konja, kupčija se je razdrla in tako so jih žandarji dobili v roko. Kaj bode z tako mladostjo?

(„Narodni list“) Zadarski z dne 23. t. m. ima dopis iz Hercegovine, v katerem se zanikava vest poluslužbenih novin, da bi se begunci iz Črnogore vračali. To so samo brunne želje in do pravega miru je še daleč. V karakteristiko tamošnjih razmer samo jeden slučaj. V nedeljo 10. dan t. m. prišlo je 60 ljudij Kovačevičeve kompanije v selo Dulič in odgnalo seboj 200 ovac.

(V Boki Kotorški) prodajajo se zdaj kar cele vasi na javnej dražbi tako rekoč zastonj. Večina prebivalstva pobegnila je za ustanka na črnogorsko zemljo. Tjakaj ubežali so najprej možki, za njim pa ženske in deca. Ti ubežniki so z davki na dolgu, ker itak žive le ob milosti črnogorskega kneza. Zaradi teh zaostankov je erar dal zemljišča na boben. Uradni list dalmatinski priobčuje cele vrste tacih dražeb. — Na ta način utegnulo bi se zamenjati prebivalstvo, na mesto hudih Pastrovičev in drugih, nastopili bi novi naseljenci. V istini došli se oglasi iz Švabske in iz Italije. Švabi so že odpovedali, ker se jim je odsvetovalo in jim priporočalo, naj grejo rajši v Bosno in Hercegovino. Tedaj ostanejo kot kandidati za te skalnate kraje samo še Italijani. Naj pride, komur drago, to stoji, da treba mnogo poguma, naseliti se v krajih, katere so Bokezi ostavili.

(Razpisano je mesto) okrajnega ranocelnika s sedežem v Novi vasi, občina Bloke, okraj Lož. Letna nagrada 500 gld. Prošnjije do konca marca t. l. na c. kr. okrajno glavarstvo v Logatci.

Razne vesti.

* (Olomuška nadškofija) ima vsega vkupe 1.690.751 duš, mej temi 1.616.593 katoličanov, 48.858 protestantov, 28.300 židov. Od te vsote biva v Avstriji 1.557.542, na Pruskem 133.209 duš. Število duhovnikov je 1198.

* (Na Cetinji) bode prostovoljno gledališko društvo Cetinjske Čitalnice predstavljalo — „Maksima Črnojeviča,“ znano zaloigro Laza Kostića. „Balkanska carica“ jih je navdušila k nadaljevanju predstav.

Tujci:

dne 24. februvarja.

Pri Slonu: Nastopil z Dunaja. — Rossi iz Trsta. — Sajovic iz Gradca. — Müller iz Trsta. — Hetzel iz Sagrađe. — Adelberg iz Plzna. — König iz Steinschönau. — Fink z Dunaja.

Pri Malič: Ferry z Dunaja. — Pichler iz Budimpešte. — Pressburger z Dunaja. — Hauf iz Kočevja. — Prokurator z Dunaja.

Na Dunaji: 90, 64, 12, 57, 6.
V Gradci: 47, 24, 8, 76, 53.

Tržne cene v Ljubljani

dné 23. februarja t. l.

Table with 2 columns: Product (e.g., Pšenica, Rež, Ječmen) and Price (gld. and kr.).

Meteorološko poročilo.

Table with 6 columns: Dan, Čas opazovanja, Stanje barometra, Temperatura, Ve-trovi, Nebo. Rows for 23. febr. and 24. febr.

Srednja temperatura obeh dni je znašala + 3.4° in + 7.9°, oziroma za 3.5° in 8.2° nad normalom.

Dunajska borza dné 25. februarja t. l.

Table of market prices for various goods like Papirna renta, Srebrna renta, Zlata renta, etc.

Dunava reg. srečke 5% 100 gld. 117 gld. 35 kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi 120 40

Hisa

v sredi št. Jarneja, na trgu in pri veliki cesti tik po-toka, z gospodarskimi poslopi vred, v popolnem dobrem stanju, ter pripravna za vsakovrstno podjetje...

Na plućah bolnim, jettiémim i. t. d. priporoča se brezplačno izvrs-ten lek. Na vprašanja odgovarja radovoljno (780-11) Teodor Rössner v Lipskem.

5000 1 (788-18) ostankov sukna (po 3-4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštne povzetji, ostanek po 5 gl. L. Storch v Brnu.

Berolin. • IVAN HOFF, c. kr. dvorni fabrikant sladnih preparatov na Dunaji. • St. Peterburg.

Zdravilno pivo iz sladnega izlečka.

Protí obènemu oslabljenju, bolečinam v prsih in želodcu, sušici, red-kej krvi in nerednim opravilom spodnjetelesnih organov, izkušeno krepilo za okrevajoče po vsakej bolezni.

Bonboni iz sladnega izlečka za prsi.

Protí kašlju, hripavosti, zasliženju nepresegljivo. Zaradi mnogoterih posne-manj naj se pazi na višnje-ovitek in varstveno znamko pristnih slad-nih bonbonov (slika izumitelja).

Zasluzni diplom mejnarodne zdravstvene razstave v Londonu 1881. leta za medicinske tvarine in aparate v pospeševanje zdravja.

Nj. veličastvo kraljica Viktorija angleška. — Nj. kr. visokost vojvoda Edinburški. — Spencer, predsednik razstave. — John Eric Erichsen, načelnik odbora. — Mark. H. Judge, tajnik.

Koncentrirani sladni izleček.

Za bolne na prsih in plućah, zastarel kašelj, katare, bolezni v grlu. — Sigurnega uspeha in zelo prijetno za uživati. — V flaconih po 1 gld. 12 kr. in po 70 kr.

Sladna čokolada.

Jako redilna in krepilna za osebe slabotnega telesa in živcev. Zelo okusna in posebno priporočati, kjer je zaužívanje kave ker vzburja-joče zabranjeno.

Protí kašlju, hripavosti, bolečinam v prsih in želodcu, oslabljenju, sušici, slabej prebavljivosti, najuspešnejše krepilno sredstvo za okrevajoče po vsakej bolezni.

58 krat odlikovano. Ustanovljeno 1847.

IVANU HOFF-u, c. kr. dvornemu založniku, c. kr. svétniku,

dvornemu založniku skoro vseh evropskih suverenov, Dunaj l., Tovarniška zaloga: Graben, Bräunerstrasse 8., tovarna: Graben-hof, Bräunerstrasse 2.

Priznananja in naročila visocih in najvišjih oseb leta 1882.: Cesarski visokosti nadvojvoda Karol Ljudovik, nadvojvoda Friedrich, kr. visokost princ Wales-ki, princeza de Ligne, vojvodinja Oldenburška, princeza Reuss, gč. pl. Ferenczy, čitateljica Nj. veličanstva naše presvetle cesarice, angleška bonne (varuhinja) Nj. cesarske visokosti princeze Marije Valerije, obitelj Metternich, Clam-Gallas, Karacsanyi, Batthyanyi, Rommer, nj. vzviš. fem. Filipović, grof Wurmband itd. itd. — Priporočano po zdravniških prvakih, profesorjih dr. Bamberger, Schrötter, Schnitzler, Granichstätten in mnogo drugih Dunajskih.

Pet najnovejših poročil in zahval za ozdravljenje meseca septembra 1883. z Dunaja in z dežele.

Stotisočeri, ki so že nad vsem obupali, bili so rešeni po Ivan Hoffovih sladnih preparatih (zdravilno pivo iz sladnega izlečka), da so zadobili nazaj ljubo zdravje ter se ga še zdaj veseló. (Samolastno izročene besede zdravljeneh.)

Vaše blagorodje!

Celo leto sem trpel na mučnem želodčnem katarru in kašljih; zaman so bili vsi leki, dokler nesem rabil Vaših izvrstnih Ivan Hoffovih sladnih preparatov. Čez nekaj mese- ev izostane kašelj, tek se vrne, in moje zdravje je bilo po Vašem Ivan Hoffovem zdravilnem pivu iz sladnih izlečkov popolnem popravljeno.

Mezškovačshaza. Dr. Alojzij Nagy, župnik.

Vaše visokorodje!

Prosim Vas, da mi takoj kakor hitro možno pošljete 13 steklenic Vašega Ivan Hoffovega zdravilnega piva iz sladnih izlečkov in dva zavoja sladnih bonbonov po poštne povzetji. Z veseljem konstatujem, da Vaše fabrikate prav rad rabim, ter da mi ugajajo in koristijo. Z visokim spoštovanjem St. Andrej pri Beljaku, 5. septembra 1883.

M. pl. Peichl, vodjeva soproga.

Zdravniško priznanje.

Častno mi je Vam naznanjati, da so se Ivan Hoffovi sladni preparati doslej pri vseh mojih bolnikih, kateri so že dolgo trpeli na težkem sopenji, slabem teku in prebavljenji, prav dobro obnesli; zatorej Vas vnovič prosim, da pošljete s poštne povzetjem in naslovom: „G. Ivanu Guschallu v Brnu“ 28 steklenic zdravilnega piva iz sladnih izlečkov in 3 zavoje sladnih bonbonov.

Grottava, 9. septembra 1883. Dr. Josip Fröde, prakt. zdravnik.

SVARILO.

Zahtevajo naj se samo prvi pristni Ivan Hoffovi sladni preparati z varstveno znamko, katera je po c. kr. trgovinskem sodišči na Avstrijskem in Ogerskem registrovana (slika izumiteljeva). Nepristnim izdelkom drugih nedostaje zdravilnih sokov zelišč in pravilno izdelovanje Ivan Hoffovih sladnih preparatov ter po izjavih zdravnikov mogó celo škodljivo uplivati na zdravje.

Prvi, pristni, slizo razsnjuoči Ivan Hoffovi sladni bonboni za prsi zaviti so v višnje-ovitek. Naj se izrečno le taki zahtevajo.

Ivan Hoffovi bonboni iz sladnega izlečka v višnje-ovitek zavojih po 60, 30, 15 in 10 kr. (658-20)

Glavno zalogo v Ljubljani ima: Peter Lassnigg, trgovec s špecerijami.

Nadalje imajo zaloge: V Reki: Nic. Paračić, droguist; v Gorici: G. Christofolletti; v Mariboru: F. P. Holasek, na glavnem trgu; v Ptuj: J. Kasimir, lekarnar; v Celju: J. Kupferschmidt, lekarnar; v Kranju: Fran Dolencec, trgovec.

Paris. | London. | Budimpešta. | Gradec. | Hamburg. | Frankobrod na M. | New-York.

Ustanovljeno leta 1847.

Vsi čiharni Ivan Hoffovi sladni preparati so bili 58 krat po cesarjih in kraljih odlikovani.